

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 5 ΜΑΪΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΤΣΕΩΣ.

Συνεδρίασις Η'.

Προεδρία τοῦ Κυρίου Πανούτζου Νοταρά.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χθεσινῶν πρακτικῶν.

Α'. Ἀνεγνώσθη σχέδιον ψηφίσματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζονται τὰ ἐν Λονδίῳ γεγόμενα δύο δάνεια. Ἐγκριθὲν κατετέθη εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων ὑπὸ Ἀριθ. ΙΓ'.

Β'. Ἐπρεβλήθη νὰ γένῃ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκλέχθησαν οἱ Κύριοι Π. Μαυρομιχάλης, Α. Ζαήμης, Α. Δελιγιάννης, Γ. Σισίνης, Σ. Τρικούπης, Α. Ἰσκου, Ἰω. Βλάχου, Λάζαρος Κουντουριώτης, Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου, Α. Μιναρχίδης, Παναγιώτης Δ. Δημητράκοπουλος.

Γ'. Διὰ δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως ἐκλέχθησαν οἱ Κύριοι Π. Πατρῶν Γερμανὸς, Πανούτζος Νοταρᾶς, Ἀναγν. Κοπανιτζᾶς, Ἀναστάσιος Λόντος, Γεώργιος Δαρεϊότης, Ἀρτὴς Πορφύριος, Σπυρίδων Καλογερόπουλος, Γεώργιος Αἰνιάν, Βασίλειος Ν. Μπουνιούρης, Γεώργιος Μπούκουρης, Νικόλαος Ἰω. Βελισσαρίου, Εμ. Ξένος, Ν. Ρενιέρης.

Τῇ 14 Ἀπριλίου 1826, ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος
Πανούτζος Νοταρᾶς.
Π. Μαυρομιχάλης.
Α. Ζαήμης.
Ἀναγν. Παπαγιαννόπουλος.
Γεώργιος Σισίνης.
Ἀναγν. Μιναρχίδης.
Κ. Ζῶτος.
Σ. Καλογερόπουλος.
Π. Δ. Δημητράκοπουλος.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Α. Παπαδόπουλος.

Συνεδρίασις Θ'.

Προεδρία τοῦ Κυρίου Πανούτζου Νοταρά.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χθεσινῶν πρακτικῶν.

Α'. Ἀνεγνώσθη γράμμα ἀποκριτικὸν τοῦ Κ. Α. Κουντουριώτου, διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ νὰ τοῦ συγχωρηθῇ ἡ παραίτησίς του, ἀπὸ τὸ ὅποιον τὸν ἐπιφορτίζει ἡ Συνέλευσις ὑπουργήμα, ἐπειδὴ μήτε ἡ ὑγεία του, μήτε αἱ μερικαὶ του ὑποθέσεις τὸν συγχωροῦσιν. Ἐκλέχθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κύριος Δημήτριος Τζαμαδός.

Β'. Ἀνεγνώσθη σχέδιον ψηφίσματος περὶ τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ἐκποίησις τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ ἡ ἕως τῶρα ἐκποίησις νὰ ᾔῃαι ἄκυρος, καὶ τὰ ἐκποιηθέντα νὰ μένωσιν ἐθνικά· οἱ δὲ ἀγορασταὶ ἀντὶ τῆς ὁποίας κατέθεσαν εἰς μετρητὰ τιμῆς νὰ λαμβάνωσιν ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα πωλούμενα ἐπὶ δημοπρασίας, ἀντὶ δὲ τῶν διαταγῶν νὰ λαμβάνωσιν ὀπίσω τὰς αὐτὰς διαταγὰς. Ἐμείνεν εἰς σκέψιν.

Γ'. Ἐπρεβλήθη νὰ συστηθῇ καὶ θαλάσσιον κριτήριον. Ἐγενε δεκτὴ ἡ πρότασις, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τὸ συστήσῃ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ.

Δ'. Ἐπρεβλήθη ἐκ δευτέρου καὶ περὶ τῆς ἀτάκτου ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴν τὴν ἐκποίησιν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ τὰ ἀτάκτως ἐκποιηθέντα, νὰ ἐκτεθῶσιν ἐκ νέου εἰς δημοπρασίαν, διὰ νὰ ἀποζημιωθῶσιν οἱ ἀγορασταί.

Τῇ 15 Ἀπριλίου 1826, Ἐν Ἐπιδαύρῳ
(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί.)

Συνεδρίασις Ι'.

Προεδρία τοῦ Κυρίου Πανούτζου Νοταρά.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χθεσινῶν πρακτικῶν.

Α'. Ἀνεγνώσθη σχέδιον ψηφίσματος περὶ τῆς ἐκποιήσεως γῆς, τοῦ ὁποίου ἡ ἐννοία εἶναι ἡ ἐξῆς· ὁ νόμος τῆς ἐκποιήσεως νὰ παύσῃ, ἡ ἐκποιήσις γῆ νὰ μένῃ πάλιν ἐθνικὴ, καὶ ἡ Διοίκησις νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ἀγοραστὰς μὲ ὁμοειδὲς ἀντάλλαγμα, δοθείσης τῆς τιμῆς. Ἐνεκρίθη, καὶ κατετέθη εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων ὑπὸ Ἀριθ. ΙΔ'.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΣΗΝΑΝ

- Β'. Ανεγνώσθη ὁμοῖον περὶ συστάσεως ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐπεδιορθώθη, καὶ κατετέθη ὑπ' Αριθ. 1Ε'.
- Γ'. Ανεγνώσθη ἀναφορὰ τεσσάρων πληρεξουσίων τῆς Ἡπείρου, ζητούντων τὴν ἀδειαν νὰ συναριθμηθῶν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν χῶρον τῶν λοιπῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους. Ἐγίναν δεκτοί.
- Δ'. Ανεγνώσθη καὶ ἄλλη τῶν πληρεξουσίων τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων περὶ τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῶν, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Β'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ ψήφισμα ἐπικυρωτικὸν τοῦ ἐν Ἀστροει ἐκδοθέντος παρὰ τῆς Β'. Συνελεύσεως. Ἐξεδόθη καὶ κατετέθη εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων ὑπ' Αριθ. 1ΣΤ'.
- Ε'. Ανεγνώσθη σχέδιον διακηρύξεως πρὸς τὸν λαόν, εἰδοποιούσης τὰς πράξεις τῆς Συνελεύσεως, καὶ παρακινούσης αὐτὸν νὰ τρέξῃ εἰς τὰ ὅπλα. Ἐπεδιορθώθη, καὶ ἐξεδόθη ὑπ' Αριθ. 18.
- ΣΤ'. Ανεγνώσθη καὶ ἄλλο πρὸς τὸν λοιπὸν κόσμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητεῖται ἀντίληψις εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος. Ἐξεδόθη ὑπ' Αριθ. 19.
- Ζ'. Ἐκρίθη εὐλογον νὰ σταλῇ ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν, εἰδοποιούν ὅτι ἐσυστήθησαν δύο ἐπιτροπαί, καὶ ὅτι ἡ Διοίκησις χρεωστῇ νὰ παραδώσῃ εἰς μὲν τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τὰς ἡνίας τῆς διοικήσεως, καὶ ὅλα τὰ ἀρχίδια τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, εἰς δὲ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως, ὅλα τὰ ἀρχίδια τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ τῶν δύο ἐθνικῶν Συνελεύσεων. Ἐστάλη τὸ ἔγγραφον ὑπ' Αριθμὸν 20.
- Η'. Ἐδόθη ἐπίσημον ἔγγραφον πρὸς τὸν φρούραρχον, εὐχαριστήριον διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις του ὑπ' Αριθ. 21, καὶ ἐπίσημον ἔγγραφον πρὸς τὸν ἀστυνόμενον ὑπ' Αριθ. 22.
- Θ'. Ἐπροβλήθη νὰ προσκληθῇ ὁ Κ. Γάμβας, διὰ νὰ κάμῃ τινὰς προτάσεις, ὡς ἀνέφερε τὸ Ἐκτελεστικόν διὰ τοῦ ἐγγράφου του ὑπ' Αριθ. Ἐξηγήθη, πλὴν εἶχεν ἀναχωρήσει.
- Ι'. Ανεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Παιδιτῶν, παρακαλούντων νὰ τοὺς χαρισθῶσι τὰ ἐθνικὰ κτήματα τῆς Ἐπιδαύρου. Ἐκρίθη εὐλογον τὸ μὲν ἐθνικὸν οἶκημα, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν ὡς τόπον τῆς Συνεδριάσεως, νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ ἐξῆς διὰ κοινὸν σχολεῖον· τὰ δὲ εἰσοδήματα τῶν ἐθνικῶν κτημάτων τῆς Ἐπιδαυρου νὰ τὰ διδῇ ἡ Διοίκησις εἰς μισθοὺς διδασκάλων.
- ΙΑ'. Ἐπρότεινεν ὁ Κ. Ἀντωνιάδης, πληρεξούσιος τῆς Κρήτης, νὰ ἀποφασισθῇ διὰ ψηφίσματος, ὅτι, ἂν ἡ Διοίκησις κάμῃ δάνειον, νὰ χωρισθῇ ἐν μέρος αὐτοῦ δ.α τὴν Κρήτην, ἢ νὰ διαπραγματευθῇ ἡ Διοίκησις χωριστὸν δάνειον διὰ τὴν Κρήτην, μετ' ὑποθήκην τῶν ἐθνικῶν τῆς κτημάτων. Δὲν ἔγινε δεκτὴ ἡ πρότασις αὕτη, ἀλλ' ἀπεφασίσθη νὰ εἰσακούωνται οἱ Κρήτες μετ' τὴν Διοίκησιν, ἢ ὅποια

δέλει φροντίσει καὶ περὶ Κρήτης, ὅπως κριθῇ συμφερότερον.

ΙΒ'. Ἐδόθησαν τ' ἀναγκαῖα ἐπίσημα ἔγγραφα πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπ' Αριθ. 24, δυνάμει τῶν ὁποίων νὰ ἐνεργῶσι τὰ καθήκοντά των.

ΙΓ'. Ἐδόθησαν ὁμοίως καὶ τ' ἀναγκαῖα ἐπίσημα ἔγγραφα πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως ὑπ' Αριθ. 25, δυνάμει τῶν ὁποίων νὰ ἐνεργῶσι τὰ χρέη, μετ' ὅποια ἐπεφορτίσθησαν. Τῇ 16 Ἀπριλίου 1826, ἐν Ἐπιδαύρῳ. (Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.)

Πρακτικὰ τοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 27 Ἀπριλίου ἐπαρρήσιασθη ὁ φονεύσας τὸν ἡγούμενον παπᾶ Νεκτάριον Βασίλειος Σταύρου, καὶ ἐξετασθεὶς ἀκριβῶς, ἀφ' οὗ ὁμολόγησεν ἰδίῳ αὐτοῦ χεῖλεσιν ὅτι ἐφόνευσεν τὸν εἰρημένον Νεκτάριον ἐκ προμελέτης, κατεδικάσθη εἰς θάνατον διὰ τῆς ἐφεξῆς ἀποφάσεως.

Τὸ Πρασωρινὸν Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον.

Θεωρήσαν τὴν ὑπ' Αριθ. 158 διευθυνθεῖσαν παρὰ τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναφορὰν τῆς γεν. Ἀστυνομίας Ναυπλίου ὑπ' Αριθ. 1122 μετὰ τῆς περικλειομένης ἐνυπογράφου ἐξετάσεως τοῦ Βασιλείου Σταύρου, φονεύσαντος τὸν ἡγούμενον παπᾶ Νεκτάριον, παρατηρήσαν ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ἐξέτασιν, ἐπαρρήσιασε προσωπικῶς ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 27 τοῦ Βασιλείου Σταύρου, ὅστις ἐξετασθεὶς πάλιν δις καὶ τρίς, ἂν αὐτὸς τῶντι ἐφόνευσεν τὸν ἡγούμενον Νεκτάριον, ἐπειδὴ ὁμολόγησεν ἰδίῳ αὐτοῦ χεῖλεσιν, ὅτι ἀπὸ κανὲν ἄλλο τι παρακινούμενος, εἰμὴ ἀπὸ μόνην αἰσχροκέρδειαν ἐφόνευσεν τὸν ἡγούμενον Νεκτάριον, καὶ ἔλαβε τὴν ἐπ' αὐτοῦ χρηματικὴν κατάστασιν, συμποσομένην εἰς γρόσια 2650, ἐκ τῶν ὁποίων μέρος μὲν, ἐξώδευσεν ὁ ἴδιος, μέρος δὲ, ἔλαβον οἱ συγγενεῖς τοῦ φονευθέντος, συλλαβόντες αὐτόν.

Ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς Βασίλειος Σταύρου ἀποδείχθη φονεὺς ἐκ προμελέτης, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολόγησεν διὰ αὐτοῦ χεῖλεσι, πράξας τοιοῦτον ἀνοσιούργημα, καὶ προχωρήσας εἰς φόνον δι' αἰσχροκέρδειαν μόνην καὶ ἐθελοκακίαν, ὁμολογήσας καὶ τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον τοῦ φόνου· διὰ τοῦτο ὡς φονεὺς προφανέστατος ἀποδειχθεὶς, κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, εἶναι ἐνοχος θανάτου.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον τοῦτο, δυνάμει τοῦ ΑΖ. 5 τῶν Ἐγκληματικῶν Νόμων. «Κάθε φονεὺς ἐκ προμελέτης νὰ θανατόμεται» ἀποφασίζει τὸν θάνατον τοῦ Βασιλείου Σταύρου ἐκ ἀγχιότητος, ἀφ' οὗ ἐξεμολογήθη καὶ

διορθωθῇ κατὰ τὸ χριστιανικὸν χρέος, πρὸς παραδειγ-
μα καὶ σωφρονισμὸν τῶν ἄλλων.

Τῇ 28 Ἀπριλίου 1826 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος

ΣΤ. Ἀντωνόπουλος.

Ἄ. Καλαμογδάρτης.

Κ. Δελιγιάννης.

Ἄ. Λουκόπουλος.

Ὁ Ἀ'. Γραμματεὺς

Δημήτριος Κ. Βυζάντιος.

Ἐπαρρησιάσθη δὲ καὶ ὁ Γεώργιος Σιρόπουλος, ὁ κο-
μίζων γράμματα ἐχθρικά ἐκ παλαιῶν Πατρῶν πρὸς
τοὺς ἐν Τριπόλει ἐχθροὺς, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ συλ-
ληφίς, ὅστις, ἐξετασθεὶς ἀκριβῶς, ἀφ' οὗ ἀπολόγη-
σεν ὅτι αἰσχροκερδεῖα κινήσεις ἔπραξε τὸ τοιοῦτον ἔγ-
κλημα, κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὡς ἐγκληματίας ἐ-
σχάτης προδοσίας διὰ τῆς ἐφεξῆς ἀποφάσεως.

Τὸ Προσωρινὸν Ἐγκλ. Δικαστήριον.

Παρρησιάσαν τὸν Γεώργιον Σιρόπουλον διὰ τῆς γεν.
Ἀστυνομίας Ναυπλίου μὲ ἐνυπόγραφον ἐξέτασιν, ὅτι
ὁ ῥηθεὶς Γ. Σιρόπουλος ἐκόμιζεν ἐκ παλαιῶν Πατρῶν
γράμματα ἐχθρικά πρὸς τοὺς ἐν Τριπόλει ἐχθροὺς,
καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐσυλλήφθη, καὶ ἐξετάσαν ἀ-
κριβῶς τόσον τὴν ἔγγραφον αὐτοῦ ἀπολογία, ὅσον
καὶ αὐτὸν προσωπικῶς,

Ἐπειδὴ ὡμολόγησεν ἰδίῳ αὐτοῦ χεῖλεσιν ὅτι ἀπὸ
κἀνὲν ἄλλο πασακινούμενος, εἰμὴ ἀπὸ μόνῃν αἰσχρο-
κέρδειαν, διὰ τὰ λάθῃ δηλ. γρόσι. 1000 ἀπὸ τοὺς
ἐν Πάτρᾳ ἐχθροὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς Πά-
τρας, τὰ ὅποια εἰ αὐτοὶ ὑπεσχέθησαν, καὶ ἐπειδὴ
ἀπεδείχθη ὅτι ἔχει ἐξαδέλφους εἰς Πάτρας Ὁθωμα-
νοὺς, καὶ διὰ συνειργίας αὐτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὰς Πά-
τρας ἀφόδως, καὶ συνεφώνησε μετὰ τῶν ἐχθρῶν τὴν
τῆς αὐτοῦ προδοσίαν, ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἀτόπημα τοῦ
Γ. Σιρόπουλου εἶναι ἔγκλημα προδοσίας ἐσχάτης·
διὰ τοῦτο ὡς προδότης τῆς πατρίδος καὶ τοῦ χριστια-
νικοῦ ἔθνους, καὶ ὡς ἐχθρὸς αὐτόχροημα, κατὰ τοὺς
καθεστῶτας νόμους, εἶναι ἔνοχος θανάτου. Ὅθεν τὸ
Δικαστήριον τοῦτο, δυνάμει τοῦ Ε'. § ἀποφασίζει τὸν
θάνατον αὐτοῦ δι' ἀγχόνης, ἀφ' οὗ ἐξομολογήθη,
καὶ διορθωθῇ κατὰ τὸ χριστιανικὸν χρέος, πρὸς πα-
ραδειγμα καὶ σωφρονισμὸν τῶν ἄλλων.

Τῇ 28 Ἀπριλίου 1826 ἐν Ναυπλίῳ.

(Ἐπὶ αἱ ὑπογραφαί.)

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 28 διευθύνθησαν αἱ ἀ-
ποφάσεις τῶν δύο καταδικῶν, τοῦ φονέως δηλ. Βα-
σιλείου Σταύρου, καὶ τοῦ προδότου Γεωργίου Σιρό-
πουλου πρὸς τὴν γεν. Ἀστυνομίαν Ναυπλίου, ἵνα
ἐκτελέσῃ τὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν.

Ἐπαρρησιάσθησαν δὲ καὶ ὁ Ἀναστάσιος Μαυροκέ-
φαλος μετὰ τοῦ Γ. Εὐαγγελινοῦ ὑπαστυνόμου Ναυ-
πλίου, καὶ διαδικασθείσης τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ἀ-
πεφασίσθη ἡ ἀποζημιωθῇ ὁ Ἀ. Μαυροκ. παρὰ τοῦ
Γ. Εὐαγγελινοῦ· αὐτὸς δὲ γεγονῶς ἐκπτώτος τοῦ ὑ-

πουργήματός του, κατεδικάσθη εἰς ποινὴν διὰ τῆς ἐ-
φεξῆς ἀποφάσεως.

Τὸ Προσωρινὸν Ἐγκλ. Δικαστήριον.

Παρρησιασθέντος δι' ἀναφορᾶς τοῦ Ἀναστασίου Μαυ-
ροκεφάλου, καταχωρισθείσης ὑπ' Ἀριθ. 4, μετὰ τῶν
διαφόρων ἐπισήμων γραμμάτων τοῦ ὑπουργείου τοῦ
Δικαίου, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς ἐγκαλέσαντος
τὸν Γ. Εὐαγγελινὸν ὑπαστυνόμον Ναυπλίου περὶ τῆς
ὑποθέσεως τοῦ καφενείου ὑπ' Ἀριθ. 163, ὅτι δηλ.
ὁ ῥηθεὶς Γ. Εὐαγγελινὸς, παραβᾷς τοὺς ὅρους τῶν
χρεῶν του, καὶ καταχραθεὶς τὴν ὑπόθεσιν ἐναντίον τῆς
ὑπ' Ἀριθ. 2783 διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τοῦ Δι-
καίου, μὴ ἐνεργήσας τὰ ἐν αὐτῇ, καθὰ διεδάττετο,
ἠδίκησε βλάβας, καὶ ζημιώσας τὸν ῥηθέντα Ἀ. Μαυ-
ροκέφαλον· τὸ Δικαστήριον τοῦτο θεωρῶν τὴν ἀνα-
φορὰν, καὶ τὰ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἀναγόμενα ἔγ-
γραφα, καὶ διαμαρτυρικὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Δικαί-
ου, παρρησιάσαν ἀμφοτέρους προσωπικῶς, καὶ δια-
δικάσαν ἀκριβῶς τὴν ὑπόθεσιν, κατὰ τὴν ἀντενεργηθεῖ-
σαν παρὰ τοῦ Γ. Εὐαγγελينوῦ ὑπ' Ἀριθ. 2783
διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τοῦ Δικαίου, καὶ κατὰ τὰς
ἐπομένους διαμαρτυρίας τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ὑπ' Ἀριθ.
2788, καὶ ὑπ' Ἀριθ. 2825 πρὸς τὸ Σ. Βουλευ-
τικόν, καὶ ὑπ' Ἀριθ. 2858 πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελε-
τικόν, διαμαρτυρουμένου τοῦ ὑπουργείου τοῦ Δικαίου πε-
ρὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων πλη-
ροφωρῶν ὅτι ὁ ῥηθεὶς Γ. Εὐαγγελινὸς, παραβᾷς τοὺς
καθεστῶτας νόμους, μετεχειρίσθη δεσποτικῶς καὶ τυ-
ρανικῶς τὴν δύναμιν τοῦ ὑπουργήματός του εἰς ἐναν-
τίωσιν ἐκπληρώσεως τῆς δοθείσης περὶ τῆς αὐτῆς ὑ-
ποθέσεως διαταγῆς, πρὸς βλάβην καὶ ζημίαν τοῦ
Ἀ. Μαυροκεφάλου, αὐτοδεσπότης κινήσας κατ' αὐτοῦ,
καὶ ἀκρίτως φυλακώσας αὐτόν,

Ἀποφασίζει·

Ὁ Γ. Εὐαγγελινὸς ὡς προδιαμαρτυρηθεὶς διὰ τὰς
ῥηθείσας αἰτίας, νὰ πληρώσῃ διὰ τὰς ζημίας τοῦ
Ἀ. Μαυροκεφάλου πρὸς αὐτόν τὰ ἐφεξῆς χρήματα,
τὰ ὅποια ὁ Ἀ. Μαυροκέφαλος ἐνόρκως παρέστησεν εἰς
τὸ Δικαστήριον τοῦτο, καὶ τὰ ὅποια ἐπεξεργασθὲν τὸ
Δικαστήριον τοῦτο ἐνέκρινε.

Α'. Διὰ ζημίαν μιᾶς διαταγῆς ἀντὶ μετρητῶν γρ.
1782, ἀγορασθείσης παρὰ τοῦ Ἀ. Μαυροκεφάλου διὰ
γρ. 50 τὰ 100, τὰ ὅποια δανεισθεὶς, ἔδωκεν ἐνέχει-
ρον τὴν διαταγὴν, καὶ ἐπλήρωσε βιαίως τὰ 828
γρόσι. εἰς τὸν Β'. ἐνοικιαστὴν, καὶ ἔμεινεν ἀπώλη-
τος ἡ διαταγὴ ἕως ὥρας ἐξ αἰτίας τοῦ Γ. Εὐαγγε-
λινοῦ, καὶ δὲν ἀξίζει τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἡδῆ,
νὰ πληρώσῃ τὴν ἀγορὰν τῆς διαταγῆς αὐτῆς ὁ Γ.
Εὐαγγελινὸς, εἰς γρόσι. 691, καὶ νὰ λάβῃ τὴν αὐ-
τὴν διαταγὴν μένουσαν εἰς βάρος του.

Β'. Διὰ περίσσευμα 15 ἡμισυ λιβῶν, τὰς ὁποίας
ἐμέτρησε διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς διαταγῆς πρὸς 58, καὶ
ἡδῆ τρέχουν πρὸς 60, γρόσια 31.

Ρ. Διὰ χασομέριά του διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἡμέρας 10, γρόσια 50.

Δ'. Διὰ ἐνοίκιον 20 ἡμερῶν, ὅπου ἐστάθη τὸ κα-
νεῖν ἄεργον, ἐκπεσθὲν ἐκ τῶν 628 γρ. 3 ἡμισυ μηνῶν,
119. 20. Τὰ ὁποῖα συμποσοῦνται εἰς γρ. 1091. 20.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἀποζημίωσιν Ἀ. Μαυροκε-
άλου, ἀδικηθέντος παρὰ τοῦ Γ. Εὐαγγελινού.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κ. Εὐαγγелиνὸς κατεχράσθη ἐκ τῶν
αὐτοῦ ὑπουργήματι μεταχειρισθεῖς τὴν δύναμιν τοῦ
ὑπουργήματός του εἰς ἐναντίωσιν ἐκπληρώσεως τῶν δο-
μισῶν διαταγῶν, ἀκρίτως φυλακώσας αὐτὸν, ὡς πα-
σάδην τῶν καθεστώτων νόμων, δυνάμει τοῦ ΚΔ'. §
Ἐγκληματικῶν Νόμων, καταδικάζει αὐτὸν ὑπεύθυ-
νον εἰς φυλακὴν τρεῖς χρόνους, καὶ ἐστερημένον πο-
λιτικῶν δικαιωμάτων εἰς δεκαετίαν, πρὸς παράδειγμα
καὶ σωφρονισμὸν τῶν ἄλλων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 29 Ἀπριλίου 1826.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί.)

Κύριε Συντάκτα τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Μ' ὄλον ὅτι ἦλθαν πρὸ πολλοῦ τὰ ἀπομνημονεύμα-
τα τοῦ Ξενοφῶντος, ἐκδοθέντα ἀπὸ τὸν σεβασμιον
Κ. Κοραῆν, φροντίδες μεγαλῆτεραι δὲν ἐσυγχώρησαν
νὰ διαμοιρασθῶν καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πρώην δι-
οικήσεως, καὶ κατὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἰδίου ἐκδότου.
Ἡ παρῶσα Διοίκησις ἐλπίζεται ὅτι θέλει ἐκτελέσει
εὐσυνειδώς καὶ τοῦτο τὸ χρέος της, τὸ ὁποῖον ἔαν
καὶ μικρὸν κατὰ τὸ φαινόμενον ἤμπορεῖ ὅμως νὰ ὡ-
φελήσῃ πολλὰ, διότι τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει ἀ-
ξιόλογα μαθήματα, τὰ ὁποῖα φαίνεται ὅτι ἐγράφη-
σαν ἐπίτηδες δι' ἡμᾶς καὶ ὄχι μᾶλλον διὰ τοὺς ὑπὲρ
δύω χιλιάδας ἔτη ζήσαντας προγόνους μας. Ἐὰν ἐγκρί-
νῃς νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὴν ἐφημερίδα σου τὰ κα-
τωτέρω, καὶ ἔαν εὐκαιρήσω θέλω σοὶ πέμψει καὶ εἰς
τὸ μετέπειτα παρόμοια διδακτικὰ τεμάχια.

Τὸ Γ'. βιβλίον τῶν ἀπομνημονευμάτων ἔπρεπε νὰ
μεταφρασθῇ ὁλόκληρον, καὶ νὰ ἐκδοθῇ διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος· ἀλλ' ἔπειδὴ οἱ ἀναγνώσται σου ἴσως δὲν νο-
στιμεύονται ἐκτεταμένα ἄρθρα, περιορίζομαι εἰς τὰ
περὶ τῶν ἀπαιτούμενων, διὰ νὰ γένῃ τις ἄξιος στρατηγός.

Ἐμφανίσθη εἰς τὰς Ἀθήνας κάποιος Διονυσόδωρος,
ἐπαγγελόμενος νὰ διδάξῃ τὴν στρατηγικὴν, πρὸς τὸν
ὁποῖον διεύθυνεν ὁ Σωκράτης ἓνα τῶν ἀκροατῶν του, διὰ
νὰ σπουδάσῃ τὸ μέγα τῆς στρατηγικῆς μάθημα, τὸ
ὁποῖον ἀκούσας ὁ φιλότιμος νέος, ἐπέστρεψε πάλιν
πρὸς τὸν Σωκράτην.

Τότε ἐρώτησε τὸν νέον διὰ νὰ μάθῃ τί ἐσπούδαξε,
καὶ ὁ νέος ἀπεκρίθη μόνον τὴν τακτικὴν.

Ἄλλ' ὁ Σωκράτης τῷ ἐπαπατήρησεν ὅτι ἡ τακτικὴ
εἶναι τὸ μικρότατον μέρος τῆς στρατηγικῆς· ἔπειδὴ
ὁ στρατηγός πρέπει νὰ ᾔναι παρασκευαστικὸς τῶν εἰς
τὸν πόλεμον ἐπιτηδείων, ἐφευρετικὸς τῶν διὰ τοὺς στρα-

τιώτας ἀναγαίων, μηχανικὸς καὶ ἐργαστικὸς, ἐπιμελὴς
ὑπομνητικὸς καὶ ἀγγέλους, φιλοφρονητικὸς καὶ σκληρὸς,
ἀπλοῦς καὶ δόλιος, φυλακτικὸς καὶ ἀπατηλὸς, γεν-
ναῖος καὶ ἄρπαξ, μεγαλόδωρος καὶ πλεονέκτης, συν-
εσταλμένος καὶ ὀρμητικὸς, καὶ νὰ ἔχῃ ἄλλα πολλὰ
πιοτερήματα, τὰ ὁποῖα χαρίζει ἡ φύσις, καὶ ἀπο-
κτώνται διὰ τῆς μαθήσεως. Ναὶ εἶναι καλὸν νὰ
ἡξεύρῃ τις τὴν τακτικὴν, ἔπειδὴ διαφέρει· μεγάλως
τὸ τακτικὸν ἀπὸ τὸ ἄτακτον στράτευμα· καὶ καθὼς
τὰ λιθάγια, τὰ πλινθία, τὰ ξύλα καὶ τὰ κεραμίδια,
ρίγμένα ἀτάκτως δὲν χρησιμεύουν εἰς τίποτε, ὅταν
δὲ αἱ πέτραι ἔμδουν εἰς τὰ θεμέλια, τὰ κεραμίδια
εἰς τὴν στέγην, καὶ τὰ ξύλα καὶ τὰ πλινθία εἰς
τὴν μέσσην, τότε γίνεται οἶκος, πολῦτιμον ἀπόκτημα.

Παλλὰ καλὰ παρωμοίασες ὦ Σωκράτη τὸ στράτευμα
μὲ τὴν οἰκοδομικὴν· καθότι καὶ εἰς τὸν πόλεμον ἐμπρὸς
καὶ ὀπίσθεν βάζονται τὰ καλύτερα παλληκάρια, καὶ
εἰς τὴν μέσσην οἱ φορητσίαιδες· οἱ ἐμπρὸς διὰ
νὰ ἀποκρούουν τὸν ἐχθρὸν, καὶ οἱ ὀπίσθεν ἀνδρεῖοι,
διὰ νὰ βιάζωνται τοὺς ἀνάνδρους, καὶ νὰ τοὺς ἐμποδίσουν
νὰ φεύγουν.

Πάλιν ὁ Σωκράτης ἐρώτησε τὸν νέον, σ' ἔμαθεν ὁ
διδάσκαλός σου διὰ νὰ γνωρίζῃς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς
κακοὺς στρατιώτας; . . . ὄχι ἀπεκρίθη ὁ νέος· ἔλα-
λοιπὸν νὰ συμβουλευθῶμεν πῶς ἤμποροῦμεν νὰ διακρί-
νωμεν αὐτούς· στέργω ἀπεκρίθη ὁ γέρος· καὶ ὁ Σω-
κράτης· ἔαν χρειάζεται νὰ ἀρπάζωμεν χρήματα, πρέ-
πει νὰ προττάωμεν τοὺς φιλαργυρωτάτους· ναὶ ἀπεκρί-
θη ὁ νέος.

Ἐὰν δὲ τοὺς μέλλοντας νὰ προκινδυνεύουν, ἀράγε
δὲν πρέπει νὰ θέσωμεν ἐμπρὸς τοὺς φιλοτιμοτάτους;

Τοῦτοι, ἀποκρίνεται ὁ νέος, θέλουν νὰ κινδυνεύουν
διὰ νὰ ἐπαινεθῶν, καὶ οἱ παρόμοιοι δὲν εἶναι ἀγνώρι-
στοι, ὅθεν εὐκολὰ ἤμπορουν νὰ ἐκλεχθῶν.

Ἀλλὰ μόνον πῶς νὰ βάξῃς εἰς τάξιν τὸ στράτευ-
μα σ' ἔμαθεν ὁ διδάσκαλός σου, ἢ ποῦ καὶ πῶς νὰ
μεταχειρίζεσαι τὸ κάθε τάγμα; ἔπειδὴ εἶναι πολλὰ
περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας μῆτε ἡμῶς βάζονται
εἰς τάξιν τὰ στρατεύματα, μῆτε ὁμοίως πρᾶττει νὰ
βαδίζουν· μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀπεκρίθη ὁ νέος, μῆτε
ὠμιλοῦσε διὰ τὰ παρόμοια ὁ διδάσκαλός μου. Πρέπει
λοιπὸν, λέγει ὁ Σωκράτης, νὰ ὑπάγῃς πάλιν εἰς
τὸν διδάσκαλόν σου διὰ νὰ τὸν ξαναερωτήσῃς· διότι
ἔαν τὰ ἡξεύρῃς τὰ παρόμοια, καὶ δὲν εἶναι ἀναίσχυτος,
δὰ ἐντραπῇ, ἐν ᾧ ἔλαβεν ἀπὸ σέ χρήματα, νὰ σὲ
στείλῃ ἐλλειπῇ τῶν ἀναγκαίων γνώσεων,

Ἡ μεταφρασίς μου εἶναι ἐλλειπὴς καὶ ἐλευθέρα·
ὅσοι γνωρίζουν τὰ ἑλληνικά, ἂς ἀναγνώσουν τὸ πρῶ-
τότυπον· τοὺς τοιούτους εὐχαριστοῦμαι νὰ κινήσω εἰς
περιέργειαν· οἱ δὲ μὴ γνωρίζοντες τὴν παλαιὰν ἑλλη-
νικὴν δὰ μὲν γνωρίσουν χάριν, διότι τοῖς ἐκοινολόγη-
σα ἀμισθὶ μέρος τῶν συμβουλῶν τοῦ Σωκράτους.